

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/371/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213206822
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213206822.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s.r.o., so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporčyni: O. G., bytom S. G., S. XXX, o zaplataenie 276,16 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 14. januára 2014 č. k. 8C/414/2013-34, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prerušil konanie vedené Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 8C/414/2013 do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd Prešov vo veci 6Co/156/2013.

Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 109 ods. 2 písm. c) OSP a skutočnosťou, že Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6Co/156/2013 zo 16. 10. 2013 predložil Súdnu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku v znení: „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla.“

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že uznesenie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania nie je právoplatné, a to vzhľadom na to, že voči nemu bolo podané odvolanie. Z tejto skutočnosti podľa neho vyplýval fakt, že formulovaná prejudiciálna otázka nebola právoplatne predložená Súdnu dvoru Európskej únie, a teda nebol založený žiadny dôvod na prerušenie konania. Tvrdil, že v prejednávanej veci je možné riadne pokračovať bez prerušenia konania, pretože formulovaná prejudiciálna otázka nie je pre vec významná a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. Následne citoval uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10C/79/2013 zo dňa 05. 09. 2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci. Súdom označené konanie o prejudiciálnej otázke nerieši otázku, ktorá by mala význam pre toto súdne konanie, a preto nebol daný dôvod na prerušenie tohto súdneho konania. K prerušeniu konania Krajským súdom v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/156/2013 uviedol, že krajský súd predložil Súdnu dvoru hypotetickú otázku a nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a skutočnosť, že aj prvostupňový, aj

odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, Úradný vestník L 199, 31. 07. 2007, s. 1-22. Prejudiciálnu otázku považoval za vykonštruovanú a zavádzajúcu Súdny dvor, nakoľko nerešpektuje prednosť Nariadenia o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu. Okrem toho zdôraznil, že možnosti ex offo skúmania skutkového a ďalšieho právneho základu je Nariadením o európskom konaní s nízkou hodnotou sporu v zásade vylúčené a podľa siedmeho bodu preambuly musí zaručiť rovnaké podmienky pre veriteľov a dlžníkov v celej Európskej únii. Z týchto dôvodov mal za to, že v zásade len súd rozhodujúci na poslednom stupni má výlučné právo posúdiť, či je predloženie prejudiciálnej otázky potrebné pre rozhodnutie veci samej. V spojitosti s napadnutým rozhodnutím a osobitne v spojitosti s položenou prejudiciálnou otázkou bolo nutné zdôrazniť, že označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom EÚ, a to podľa čl. 351 Zmluvy o EÚ. Nebolo preto možné položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou s úpravou sekundárneho práva EÚ.

Odporkyňa sa písomne k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 28. 03. 2013 podal na Okresnom súde Komárno návrh na uplatnenie pohľadávky vo výške istiny 276,16 eura s príslušenstvom v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Prerušenie konania ako dočasné procesné rozhodnutie súdu prichádza do úvahy vtedy, ak počas konania nastane prekážka postupu konania, ktorá je v zásade odstrániteľná procesným postupom súdu. Citované zákonné ustanovenie je vyjadrením dispozičnej zásady súdu prerušiť konanie v prípadoch prebiehajúceho iného konania, ktoré by mohlo dopomôcť k vyriešeniu otázky, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu v danej veci a to až do doby jeho právoplatného skončenia. Pre rozhodovanie súdu o prerušení konania je preto významné, či výsledok iného sporu začatého na podnet účastníka konania môže relevantne ovplyvniť výsledok sporu a to toho, v ktorom konanie bolo prerušené. Tento záver sa uplatní najmä v prípade, ak toto konanie vecne (skutkovo) súvisí s týmto konaním, resp. môže významne ovplyvniť jeho výsledok, keď je vhodné vyčkat' na výsledok tohto ďalšieho konania tak, aby sa súd vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v inom konaní, nedostal do rozporu s právoplatným rozhodnutím súdu.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP sa musí vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4). Zo žiadneho ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky nemožno vyvodit', že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) OSP preto musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku Ústavy Slovenskej republiky a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS. 21/2000, z 20. septembra 2000).

V prejednávanej veci súd prvého stupňa napadnutým uznesením prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke, ktorú položil Krajský súd Prešov vo veci 6Co/156/2013.

Pred Súdnyim dvorom EÚ pod C-558/13 prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. V predmetnom konaní, rovnako ako v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 6Co/156/2013 sa navrhovateľ domáha uplatnenia pohľadávky v zmysle článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, na základe indosovanej zmenky, ktorá slúžila ako zabezpečenie spotrebiteľskej zmluvy a Krajský súd v Prešove uznesením pod sp. zn. 6Co/156/2013 zo dňa 16. 10. 2013 predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. V. EÚ C 115, 2008 „ZFEU“) a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii Súdnyim dvorom Európskej únie prejudiciálnu otázku: či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla. Potenciálne zodpovedanie prejudiciálnej otázky má reálny dosah na prebiehajúce konanie, s poukazom na účastníkov konania a predmet sporu. V danom prípade je vhodné počkať na výsledok konania prebiehajúceho pred Súdnyim dvorom EÚ pod C-558/13, aby sa súd vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v tomto konaní, nedostal do rozporu s rozhodnutím Súdneho dvoru EÚ. Z uvedeného vyplýva, že postup súdu prvého stupňa, ktorý prerušil konanie vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia, bol správny.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.